

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . . . 160 korona.
 Fél évre . . . . . 80 korona.
 Negyed évre . . . . . 40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Egy vihardulta . . .

Egy vihardulta sötét éjszakán,
 Ránk tört az ellen, mint dülő orkán.
 Reánk csapott, mint vijjogó kánya,
 Csöndes tanyánkat halomra hányta.

Viharedzett volt bár századokig,
 Benn' termő féreg lesujta porig;
 Falát ledönté, romokban hever,
 S rajta undok keselyü fészkel!

Vigan lakmároz szét dült romjan,
 Fel-fel ujjong annak fájdalmain!
 S a rom tüi — végzöt vonaglik...
 A föld alatta meg-meg rázkódik.

De egyszerre csak mint sötét felleg,
 A pusztán rohanya — bosszut liheg,
 Vad vágatással egy lovag rohan
 Zengő „utánnam“ szóval ajkain.

S a nyomában száz meg száz vitéz,
 Szivükben tett, vagy, kézben kelevéz;
 Mindet egy gondolat üzi-hajtja
 Idegen kézen a magyar haza!

Be sem heggedtek a régi sebek,
 Feltépik azt ujból hitvány ebek.
 És nincsen orvos, ki gyógyítaná!
 És nincs gyógyir, mely meggyógyítaná!

De van egyéb! van égő gúlölet!
 Oly régóta feszíti keblüket!
 Hogy vissza té hessen ősi fészkebe
 Istenben bizhat, másba senkibe!

S Isten segít! Isten nem hagy el!
 Bár a fészek most még romba hever...
 Lessz még idő, mikor a bitorló,
 Mint rab fog ülni, nem mint poroszló!

J. Lia.

Revizor rovata.

Soha sincs nyugta a bűnös embernek.

Aki több nyelvet tud, több embernek felel meg.

A bűn a méreg pohara.

Aki mást beárul, aki mást ártatlanul bevádol, az magáról állít ki szegénységi bizonyítványt.

A fájdalom és az öröm testvérek: egymás nélküli nem sokat érnek.

A szivesség már bizonyos mértékben lekötözöttség is.

Aki humorizál, már sokat lesett el az életből.

Nyugalom nincs e földön, — csak küzdés.

A küzdés veleszületett az emberrel.

A kevélység az üresfejűség bizonyítványa.

Mindig sietni: már lekésést jelent.

Sokan próbálták már meghatározni, hogy mi az élet, de még senkinek sem sikerült biztos axiomát felállítani!

A hallgatás néha többet ér az aranyból is.

Ki korán kel, nem lel aranyat soha.

A halál olyan biztos, mint az óra járása.

Megcsalni valakit annyit jelent, mint önmagunkat is megcsalni.

A szépség még nem fejezi ki a nő nimbuszát.

Sokaknak a puder az, ami másnak az álarc. **Revizor.**

Székely nóta.

Gyergyóban, a havas alján
Csend van az ivókban.
Nincs mese-szó, nem dalolnak
Lányok a fonókban.
Székelyföldön nem húz cigány
Vigan csárdást, szomorun toborzót
Az örökzöld fenyőfákból
Ácsolnak ott fekete gyász-koporsót.

Gyergyóban a havas alján
Nincs virág a réten.
Szár az kórót verdes a szél
A kopár semlyéken.
Székely földön nem nyit virág.
Örök a tél, zokog a szél, nincs ott nyár.
Székely földtől, rabországtól
Virágniválás, dal, boldogság messze jár.

A gyergyói havas tájon
Átsuhan egy álom
Magyar földről jött üzenet
Tavaszzellő szármagon.
Székelyország rá viszhangzik:
Rajta magyar! szálljon cseng az égig.

Azután már virág nyílik...
Szabad székely imája száll az égig.

Dr. Jeszkó Ernő.

Ceriték-rendszer.

— Mondd, Bandi, beszélhetnék veled délután, amikor kijössz a vendéglőből?

— Nem, fiam. Akkor még elmegyek ebédelni.

Kész cipő és csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **ozipő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy

Fábián Zestvérek

cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős munkás cipők.

Civisek a Bikában.

— Borzasztókép megy a pénzünk lefelé sógorom. Mit szólsz hozzá?

— Nem tesz a semmit, sógorom. De a buza ára meg felfelé. Nem is adom mázsáját négyezren alól, sógorom.

— Jól teszi sógorom. Fene azt a sok városi pipet, fizessék, ha enni akar.

— Akkurátusan beszél, sógorom.

— Hallottam, hogy valami nagy jótékonyt gyakorolt sógorom?

— Ugy van, sógorom. Egy lyukas lepedőt adományoztam a szegényháznak. Az asszony mármint nem tudta mire használni, hát odaajándékoztam, tudja sógorom.

Halottak napján!

Halottak napján a sírok között
Sok-sok kis gyertya lángja között
Gondolni azokra, akik ott lent
Talán boldogabbak, mint mi itt fent

Halottak napján novemberi este
Ezernyi gyertya égő sístergése.
Késő őszi este hideg, hűvös szele.
Könnyező emberek fájdalmas éneke
Mind hozzátok beszél. — éntetek belőle.

Halottak napján, novemberi este
Varjak tovaszálló, hatalmas sereg
Fekete színti nagy folt az égen;
Szimbolum talán
Halottak napján.
Ott fent az égen.

A lakáshivatal teremtése stb.

Az első napon mondá: „Legyen világosság!” S világos, — hogy akkor még nem volt lakáshivatal.

A második napon azonban megteremtette a lakáshivatalt s bele a tisztviselőket, majd a Napot a Miklós utca fölé, hogy a lakáshivatalnokoknak legyen mivel világítani addig is, míg a lakásokat felépitik.

A harmadik napon elválasztotta a lakáshivatalt a szárazföldtől.

A negyedik és ötödik napon a lakáshivatal zsemélyzetét bővítette s ugyanakkor megteremtette azokat az állatokat, akik a lakáshivatalhoz járnak lakásért.

A hatodik napon megteremtette a vagon-lakókat. (Tehát utóljára hagyta őket.)

A hetedik napon így szól: Lakáshivatali Tisztviselők! Nemzetem büszkesége! Hat nap dolgoztatok, mint az Őrült, de a hetedik napon pihenjétek ki fáradalmaitokat. Menjétek el fociballozni!

b. b.

Modern mese.

Volt egyszer, hol nem volt, az Óperencián túl volt egy ember, akinek a lakáshivatal adott lakást. Erre az emberre később rászakadt a plafon s mire a lakáshivatal kilakoltatta volna — meghalt.

b. b.

FELHIVATNAK

azon egyének, akik a Gambriusban megalakult „Prücsök asztaltársaság” csillagának a kegyét elvesztették, úgy azonnal tegyenek jelentést róla, mert azt megtalálni csak a mi kitűnő szimaolónk tudják.

Tisztelettel:

A Pinkerton nyomozóvállalat nevében:

Nobody mester, Newyork.

Egyszer ... talán.

Egyszer talán csak rám nevet még.
Reményem és hitem, az Élet.
Ki engemet már elhagyott rég
S előtem régen semmivé lett.

Csendes estén, ha ég a csillag,
Talán egyszer még felkeresnek.
(Vágy hozza őket s parfümillat.)
Csacsi csókok, kedves szerelmek.

Tudom, hogy egyszer eljön ő még.
A virágokkal megüzente...
Habkönnyü, édes bánatokkal
Engem keresget éjjelente.

A fákon őszi szél zokog majd.
(Azt is tudom, hogy lesz, ha jó.)
A siromon pereg e majd
És sirat engem az eső.

Oh, így keressük sokszor egymást;
Én vagy ő volt-e ostobább?
S hazugul, gyáván futva, szökve
Az élet sirva megy tovább.

Babiczky Béla.

Biró előtt.

Biró: Mit tudna fölhozni a mentségére?

Vádlott: Hát, kérem... tisztólettel... Először föl tudnám hozni azt a botot, amivel a komát megcsaptam, de az a kománál van, mivel az az ő saját botja volt. Másodszor föl tudnám hozni a Sándor fiamat, aki a múlt hónapba' meghótt, arra való tekintettel, hogy a koma elsődlegesen csapott rám.

b. b.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-szintén Fáyarokrémm és Fáy-szappan békebeli minőségben, valamint Hajdusági bajuszpedrő fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárában
(Szinház mellett.)

Különbség.

— Miért vitték el Guzmicsot a tébolydába?

— Megőrült. Azt hiszi, hogy feltalálta a vitorlával hajtott repülőgépet.

— Barátom, az az ember nem örült... az tisztára bolond.

Lakáshivatali tiz parancsolat.

1. Én vagyok a te Lakáshivatalod. Faragott Lakáshivatalt ne csinálj én belőlem.
2. A Lakáshivatal nevét hiába ne vedyed.
3. Megemlékezzél arról, hogy fogadónapjait látogatásoddal megtiszteljed.
4. Tiszteld a Lakáshivatalt, hogy hosszú életü legyél a lakásban, amelyet a lakáshivatal feltétlenül ki fog utalni neked.
5. A Lakáshivatalt ilyen rossz viccekkel ne öljed.
6. Ne paráználkoddj vele (Hiszen vén ő már ahhoz.)
7. El ne lopd. (Hiszen úgy se érsz vele semmit.)
8. Hamis tanuságot ne szőlj ellene... (Elég, ha az igazat megmondod.)
9. A Lakáshivatal feleségét, a Söshivatalt bűnre ne kívánjad.
10. Se házát, se mezejét — főképpen pedig lakását meg ne kívánjad, mert akkor soha sem lesz lakásod.

b. b.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalkozó a felelősséget, aki elolvassa.

▽▽▽▽

Mondja, kedves öttagu színházi bíróság, minden művészt és művésznőt azonnali elbocsátásra ítélt, csak azért, amiért beteg mer lenni? Kérdik, akik erre kíváncsiak.

Mondja, kedves színházigazgatóság, miért nincsenek zsufolt házak, mióta a csadogány eltávozott? Kérdik, akik azóta nem járnak színházba.

Mondja, kedves Helvey Erzsike, ünnepelt primadonna, hogy hívták kegyedet Nagyváradon?

Mondja, kedves Halasy Andor, Színházi Lap szerkesztő ur, mikor tart megint egy kis propaganda előadást a színházban? Kérdik, akik már hallották.

Mondja, kedves Apolló divatház főnöke, miért van kiírva az ajtóra, hogy: „bemenet az üzletbe”? Talán nem akarnak a vevők bemenni?

Mondja, kedves Hegedüs, rőfős kereskedő ur, miért lehet mostanában a Csarnokban látni?

Mondja, kedves Feldheim Dezső, jelelő posztó-kereskedő ur, jó volna a szokol mai árfolyama mellett dinnyét szállítani Csehszlovákiába? Kérdi a savanyu ugorka.

Mondja, kedves Tóth Imre ur a Tócsa-kertből, igaz, hogy azóta olyan bánatos, mióta Juliska menyasszony? Kérdik, akik látják.

Mondja, kedves Nagy Sándor ur, miért nem kért meg már valakit? Kérdi, aki szeretné magát megkéretni. (Mancika.)

Mondja, kedves Kóthi Sándor ur, a Tasnád-utcából, ne segítsek a szombat délutáni mosásnál? Kérdi, aki szeretne segíteni.

Nem mondaná meg, drága Tikász Elek lakatos Derecskéről, miért visittatja annyira a malacait? Kérdi Zibiczky, aki nem bírja hallgatni.

Mondja, kedves Nagy Lajos, Hajduböszörményből, mikor lesz már készen az a menyasszonyi cipő? Kérdi, aki már szeretné látni.

Mondja, kérem, Nagy Feri ur, fürdőházi gépmosó, nem volt nehez a vásárvasárnap édes teher hazahozása? Kérdi a sötét árnyék.

Mondja, aranyos Varga Laci, ugyis, mint amateur fényképész, melyik színésznővel kötött szívesebben? Kérdi Makai.

Mondja, Varga Laci, Püspökladányból, igaz, hogy ön civilben karácsonyfadíszítő? Kérdi egy szőke leány.

Mondja, édes Emma, szép leány Földesről, miért nem akarja elhinni, hogy magácska szép leány? Kérdi Géza.

Mondja, kedves Okmayer ur, Kisvárdáról, a 12 koszorú leányból és fiúból hány van már meg a lakodalmára? Kérdezi Rengő, Kisvárdai első bandája.

Mondja, kedves Tardi Imre ur, Hajduböszörményből, szokott még multni bánatában? Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves mosolygó K. Bözsike, Kisvárdáról, hogy ő elment, azóta miért nem mosolyog? Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves Bözsike, Kisvárdáról, még mindig olyan góromba az a suszter? Kérdi egy csizmadia.

Mondja, kedves Török Jani, miért haragszik arra a barna kis lányra? Kérdi egy kíváncsi fiu.

Mondják, kismarjai hentes és mészáros urak, meddig fognak még egymással konkurrálni, a közönség javára? Kérdi egy bukkott hentes és mészáros.

Mondja, kedves Vilike és Milike, Kismarjából, ki volt az a két fiatal ember, akivel a minap kocsikáztak? Kérdi egy kíváncsi fiu.

Mondja, kedves Dobó ur, Kismarjából, ki szokott a kalapjára vigyázni, amikor az utcán sétál? Kérdi, aki figyel.

Mondja, kedves Annuska kisasszony, a Kuruc-utcából, ugy néha, eszébe jut az a fekete, — nagyszemű Veszprémi fiu? Kérdezi egy Veszprémi.

Mondja, kedves Jenei László ur, Hajduböszörményből, a kötszövőgyárból, igaz, hogy már szebben tud beszélni a lányokkal? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Lódi Imre ur, férfisabó Hajduböszörményből — soká szándékszik még azzal a kis lánnyal haragba lenni? — Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Szöllősi Lajcsi, hentes gyakornok ur, Derecskéről, régebben elvesztett fél csizmája megkerült-e már? Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves Bay Sándor barátunk Hadházzól, vasárnap délután a Vén-kertnek Téglás felőli végén, a vasut-kapu mellett talán gombát szedtek? Kérdezi egy szemtanu.

Színházi pletykázkodás

Meg van már megint a debreceni színháznál a primadonaharc. Ezuttal Vizvári és Helvei között, illetve az ő rajongói között folyik. A Bob herceg keddi előadásán volt az első összecsapás. Hogy ki fog győzni, az még bizonytalan. Majd elváltak.

A színház csaknem minden este zsúfolásig van. Nem is csoda; az most a legolcsóbb — melegebb hely.

Mátray Böndi néven becézik barátai. Egy rajongója, valahonnan a Homokkertből, a múlt napokban levelet írt neki. Hallotta félfülkel, hogy Böndinek titulálják a színháznál, hát ő is így akarta, de aztán tévedésből így vetette papírra:

— Igen tisztelt Böndő ur!

Edzi magát.

— Miért jársz felsőkabát nélkül ebben a hidegben?

— Edzem magamat, hogy az után otthon a lakásomban is kibírjam.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-utca sarok.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Holdas éjszakákon...

Holdas éjszakákon hozzád száll a
lelkem,

Te vagy az én álmom, te vagy a
szerelemem.

Holdas éjszakákon mindig hozzád
vágylakom,

Hej, pedig hiába epedek utánad,
Rózsás-piros arcod t'án soha sem

t'án soha sem látom.

Hideg a te szived, sivár a te lelked,
Másé már a csókod, másé a szer-

relemed.

Óh, pedig, ha tudnád, hogy szeret-

lek téged,
Mikor elmerengek holdas éjsza-

kákon,
Fájó, szegény szívem majd meg-

reped érted,
Majd megreped érted.

Álmodoztam egykor s mindig te
rád vártam,

Mikor kis utcádban, házad előtt
jártam.

De minden hiába, tova tűnt az álom
Rácsos kis ablakod már hiába

nézem,
Rózsás-piros arcod föbbé ugy se

látom.
Többé ugy se látom.

Pósa Imre.

Egyet-mást a férfiakról.

Nagyságos (asszonyom) megkért engem, hogy a férfiakról mondanék el egyet-mást. Bár, — mint nagyságos asszonyom mondta: nem igen érdemes róluik beszélni... mégis mély hódolattal teszek eleget kívánságának. Imé:

A férfiak fajairól.

Ahány ház — tizszer annyi férfi... mondhatnám. Mégis, talán négy főcsoportba sorolhatjuk őket.

1. Vannak, akik mindig szerelmesek.

2. Vannak, akik nem mindig szerelmesek.

3. Vannak, akik soha sem szerelmesek.

4. És vannak, akik: Nem, nem soha!

Az első csoportba tartoznak főképpen a költők. Ezeket aratnak az asszonyok könnyű sikereket s viszont ők az asszonyokon, kik legpocsecsébb verseiket is élvezettel olvassák. Egy holdas éjszakára három költő is kevés egy jól nevelt asszonynak. Azért is soroztam őket a kicsinyek osztályába, az elsőbe. — Többnyire szókék. Sokat olvasnak — könyveket. Keveset olvasnak — pénzt. Leginkább téli álmodozásból élnek, tavasszal énekelnek, stb., stb.

A nem mindig szerelmesek csoportjába tartoznak a joghallgatók. Ezek csak akkor szerelmesek, ha pénzüik van. Szeretnek nagylábon élni, evégből apró cipőket viselni. Soha sem tanulnak s így semmi alapjuk nem lévén, nem igen járnak el az alapvizsgákra. Azért beszélnek velük kapcsolatban főképp az „alap“-ról, nehogy kisüssék, — hogy a fentiek — alaptalan vádakkal, amit, egész biztos, hogy megtesznek, belekapaszkodván az „alapjuk nem lévén“ kijelentésbe.

Az „akik sohasem szerelmesek“ csoportjába tartoznak a férfiek. Többnyire szegény, szerencsétlen emberek. Darócruhában járnak és egyik-másik életfogytiglan el van ítélve. Egyet-

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. :::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38.
a főposta mellett.

bukat lóbázzak. Többnyire korán fekszenek és rögtön el is alszanak, de csak azért, hogy az asszonyukat bosszantsák. Álmukban stoppolatlan harisnyát viselnek és a szekrényük éppen olyan rendes, mint fiatalember korukban. Leginkább gyermek-sírásra ébrednek fel; ekkor gyorsan összeteszik kezeiket, imádkoznak, megisszák a kávé és mennek az iskolába. Főképpen abból élnek, hogy kalapot vesznek a feleségüknek.

A „Nem, nem soha!” csoportba tartoznak az agglegények. A legzseniálisabb emberfaj a földkerekségén. Szépen kötött nyakkendőt és kitűnő konyhát tartanak. Abból élnek, hogy esznek-isznak. Általában jó, kényelmes — a házasságot kedvelő emberek, akik már többször megneveztettek engem. Házbarátságuk igen késői szakában öregszenek. Felismerhetők arról, — hogy szabadon járnak-kelnek. Szeretik a nemtelen nőket is, a kik mindig — igent mondanak.

Mindezekben a csoportokban vannak szellemes és szellemtelen férfiak.

A szellemes férfit felismerhetjük:

Lábait járás közben egymás elé rakja. Bajuszát többnyire leborotváltva viseli.

Kezeit lógatja és vállai nyakának két oldalán fekszenek. Sohasem beszél másokról, hanem mindig csak magáról. Így: Maga a legszebb asszony, akit valaha láttam. No és a legokosabb is. Magával lehet, sőt van miről beszélni, nem úgy, mint a többiek... stb., stb.

Az ilyenekből azonban aligha lesz jó férj. A legjobb férjek a vakok osztályába tartoznak. Azért abból a férfiből, aki már fiatal korában is különösen rövidlátó — különösen alkalmas férj lesz.

Yan végül egy csoport, amelyet legjobb akaratom mellett se tudok egyik csoportba sem besorolni, amennyiben tulajdonságaik (sem ingo, sem ingatlan) nincsenek, sőt némelyiknek inge sincsen.

Nevezhetném a könnyelműek osztályának.

Ebbe az osztályba tartoznak főképpen a kishivatalnokok.

Tényleg nagyfokú könnyelműség kell ahhoz, hogy valaki kishivatalnok legyen.

Ezek elsejen többnyire elköltik a fizetésüket és egész hónapban abból élnek, hogy koplalnak. A nők elől többnyire a melékutcákba futnak, esetleg elrejtőznek a Dégenfeld-téri sátrak közé.

Egyszer egy fürdőkádban, fejfelé láttam egy elszáradt köztisztviselőt. Azóta borzalmas álmaim vannak és őszintén szólva nem igen szeretek róluksírni, mert félek, hogy felfalnak engem. Azért ezután csakis szules időben fogok az utcán járni, amikor a köztisztviselők — félve attól, hogy a szél elfújja őket — a mélyedésekbe menekülnek.

Egyébként maradtam nagyszagos asszonyomnak kézcsokolóhive:

b. b.

Telefonbeszélgetés.

— Halló! Ki beszél?

— Itt Klein, fakareskedő.

— Igen, maga az Klein?! — Mondja csak mi lesz a fával?

— Milyen fával?

— Amire maga felakasztja magát.

SZIREK ANDRAS

ur- és egyenruha szabósága
angol gyapjuszövetek és
egyenruházati sapkák raktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Kérdések.

Mi a legnagyobb udvariatlanság?

A legnagyobb udvariatlanság az, ha, mikor a villamos megállóhelyen nagyon sokan várakoznak és az előttünk felszállni akaró plörözös uriaszonyt a következő szavakkal taszítjuk le a lépcsőről

— No, ne siessen úgy, nagysád!

Mi a legnagyobb szórakozottság?

A legnagyobb szórakozottság az, ha a britanikában madzagot találunk, a britanikát dühösen elhajítjuk, a madzagot ellenben nyugodtan szipkába dugjuk és tovább szívjuk.

Mi a legnagyobb szemtelenség?

A legnagyobb szemtelenség az, ha a zsemleben egy pár cipőzsinórt találunk és ezt visszavisszük a pékhez.

Anyósházy Tihamér.

Gergely barátom anyósa regényírásra adta magát. Istenem — milyen boldog és szerencsés ember, legalább rend és békeség van a házábanál.

A napokban egy kis baráti összejövetelen voltam, honnan egy kevéssé megkésve, a kora hajnali órákban találtam hazatérni. Az anyósom rám förmedt: — Nagyszerűen teszi vőm uram, ilyenkor jön haza! Miért nem fogatott ilyen állapotban mindjárt olyan kocsi, amely egyenesen Belzebubhoz vitte volna!

— De... de... hi-hi-szen éppen o...da ho-hozott — dadogtam a szeretetreméltó hölgynek.

Nagyszerű az én anyósom, Pokolba küld egyenesen — Nem tudja, hogy ahol ő van, Dupla pokol van ott nekem!

Bugyi Sándorral kifigurázott a nőcseléd.

Hát csakugyan igaza vót az ípam sz ípajának, aki aszt monta vót, hogy az asszonak, meg a lúnak nem lehet hinni, mer mir azir, hogy ez az erányos mondás betejjesedett a saját magam szemilyzettyin.

Ahogy pinteken este hazamentem a luval, illetőlegesen ú énvéllem, de nem karonfogvást ám, hanem én a tajigán ültem, ú meg a két rud közt ballagott, hát mint rendesen, a vín nőcseléd nyitott kaput.

Amin rangosan besétál a főszág véllem, hát én izibe a klombolásáho keztem, mert elig néki egisz nap a koplalóba miderbe lenni. Amint vígzem a lú dógát, hát a lú vigitül egy-két pillantást a vín nőcseéd felé is löktem és azt obszerváltam, — hogy a disztó madár valami mőkán törí a csürhejárást. Hát csakugyan akkurátus vót a nízetem. Ahogy behuzom a tara az ajtót, hát bementem a pítarha, ahun a vín nőcselednek a bagó-góréja mán a fülüig vót huzódva.

— Hát mi a fene felt Sári,

hogy ugy vigyorogsz, mintha jány vonál?

— Ne izéjjik mán kend mindig, a dög essik belé! — enyelg véllem a perszóna — hanem nízze kend, hogy huzza nevetlen ujjam a göröcs, ráncsík csak egyet rajta.

— Ráncsík apád! — fonom tovább a szavazatot, nincs nékem kedvem a mókára, hanem aggy enni, mert üres a tepsi.

— Nem addig, aszongya, mig nem fogaggya kend a szót!

— Hocca hát, a tájog öjjik meg, hadd rántok rajta egyet, — enyelgek osztán én is a nőcseleddel.

Amint a markomba nyomja a fertelmes a nevetlen ujját, én meg megmarkolom magyarmiskásán, hogy oszt majd ránttok rajta egy takarosat, hát uramfia utnáam ereszti, én meg elvágódok, hogy csak ugy recsegett belé a bordámnak minden egyes saroglyája. Na, de azir feltápázkottam, oszt nekimentem a vín hógynék.

— I-i-inynye, hogy a fájdalom vegyik elő, szavazok tisztességgel és illedelmesen gyomor-szájon toszitom, hát még figurázni mersz véllem, oszt, amint egy egíssiges református pofon-nal akartam megkínálni, hát a disztó leguggolt, én meg a bogjakemencét vágtam ú helyette ugy kípén, hogy oian juk lett raita, mint egy tajigakerék. De mán a másodikat nem várta meg a disztó, hanem elszivódott hazurul és meg osztán hána-tomba áthillentem Tordai urho. a bádószelencébe. Gyeki a fakí!

Kontárok.

Mit csinálnak a testvérei?

— Az egyik vadászni jár, a másik azrecképfestő. De amilyen pechjük van: az egyik semmit, a másik senkit sem talál el.

Anekdoták.

A tudós tehén.

Három természettudós lerándult egy alkalommal az Alföldre, hogy majd ott csillagokat vizsgálják a szép éjszakákon. Egy tanyán ütötték fel sátrukat, hol az udvaron egy szép nagy eperfa volt. Miután igen szép este volt, elhatározták, hogy az eperfa alatt fognak aludni. A tanyás váltig mondta, hogy jobb lesz a szobában aludniok, mert eső lesz. De a tudósok összenevettek erre, hogy miként lenne eső, mikor oly gyönyörű szép csillagos az égbolt? Azt már csak ők jobban tudják, — mint a gazda. A tanyás azért csak hagyta őket, de előrelátásból a szobaajtót nyitva hagyta nekik. Egyszer csak, mikor bejövájában alusznak, rá kezd ám az eső esni, mintha csak öntöttek volna, ugy szakadt a nyakuk közzé. Szégyenszemre kénytelenek voltak a szobába vonulni. Nem tudták elgondolni sehogy sem, hogy a gazda honnan tudhatta előre, hogy eső lesz? Reggel tehát az volt az első, hogy előfoglák a gazdát, tanítaná meg őket erre a tudományra, mert ők ugyan természettudománnyal foglalkoznak, de ezt még sem tudják.

— Én magam sem tudom, — felelt a gazda, — hanem a Riska tehén.

— Hogyan? — Kérdék szájtátva a tudósok.

— Hát ugy, — válaszolt a gazda, hogy ha jó az idő, akkor a Riska tehén odaáll az eperfa alá és nyugodtan kérődzik, ha pedig rossz, akkor megy egyenest a nádviskójába s igen dörgöli a hátát. Tegnap is így csinált, onnan tudtam, hogy eső lesz.

**Jelen vagyok, mint
Tiller Miska az ágyon**

A Fertő-parton régente az volt szokásban, hogy a falu őrizetere

éjjelenként strázsákat rendeltek ki. Sorba ment ez a strázsálás. Minden éjszaka más és más járkaált végig a faluban a nagy alabárdal s figyelmeztette a jámbor lakosokat, hogy tüzre-vizre vigyázzanak.

Az egyik Fertő-parti községben egyszer Tiller Miskára került a nevezetes hivatal. A Miska egy darabig csak türtte a hideget, de hogy alaposan belekapaszkodott a hideg a bokájába, hát csak jobbnak látta mégis, ha kissé hazahuzódik s inkább az ágyat őrzi, mint a falut.

Szerencsétlenségére megérkeztek éjjel a zsandárok és keresték a strázsát. De biz a strázsza nem volt sehol. Nagysokára rájöttek, hogy Tiller Miska volna a soros a strázsálásban. El is mentek mindjárt a házához és bezörgettek az ablakon:

— Hol a strázsza?

— Jelen vagyok, — vélekedett a Miska.

— Hol?

— Az ágyon!

Azóta a Fertő-parton, ha valami névolvasás van, tréfásan azt szokták felelni:

— Jelen vagyok, mint Tiller Miska az ágyon!

Tudja mi a tisztesség!

Berándlt a falusi paraszt a városi fiskálishez valami sürgős ügyben s amint megérkezett éjjel, azonmód sietett a fiskális lakására s elkezdett kapuján kegyetlenül dörömbölni.

Az éktelen zajra fölnyilik egy ablak és kiszól egy mérges fő az alkalmatlankodóhoz:

— Hát kend mit háborgatja itt a csendet, hogy még a holtakat is felriasztaná az öklével?

— A nagyságos X. fiskális urat keresem.

— Hát nem látja, hogy ott csüng a csengettyűhuzó?

— Dejsz' uram, azért hogy vidéki ember vagyok, tudom én, mi az emberség! Nem ilyen ma-

gamsjörü parasztnak csinálták azt oda, ha' urak számára.

Azzal ismét elkezdte öklével döngetni a kaput.

Jó kívánat.

Valamennyit ugrtik
Éltében a szarka,
Valamennyit billeg
Annak tarka farka,
Valamennyi szarka
Farka tolla tarka:
Annyi pusztit kapjon
Az olvasó ajka.

Pirike.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
Avárosházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Kép- rejtvény.

A gyerekek megijedve kiabálnak, félve a boszorkánytól, mely az erdőben bujkálgat. Keresd meg hoi!?

Házasságközvetítőnél.

Közvetítő: S hány éves, kedves kisasszony?

Kisasszony: Husz éve, hogy meg!áttam a napot.

Közvetítő: Szabad kérdenem, hány éves korában vették le a hályogot a szeméről?

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, november 13-án:

SESANO.

Gyermekrablás a Buffaló cirkuszban és a

Mezittábos leányka,

kerülnek bemutatásra.

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9 órákor. — Jegyvétel d. e. 10 órákor. —

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glett, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat készítenek. Alakító, frissíték.

Ócsa vattá, paplanokat veszek.

DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.